SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Víťaz

Ročník 9
Júl, August 2007
Číslo 6

Letný čas

Letný čas

Ak sa v horúcich dňoch budeme občerstvovať dúškami pramenitej vody zo studničky, možno nám príde na myseľ známy evanjeľiový príbeh o Ježišovi a Samaritánke. Ježiš jej povedal: „Každý, kto pije túto vodu, bude opäť smädný. Ale kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky.“ A žena mu vravela: „Pane, daj, mi takej vody, aby som už nebola smädná a nemuse-la sem chodiť čerpať!“ (porov. Lk 19, 13–15)

Unavení ako žena Samaritánka, oddychujúc pri lesnom prameni, si uvedomíme potrebu čerpať zo živého prameňa, neuspokojiť sa s mlákou povrchnosti v živote, ale zakúsiť občerstvujúcu prítomnosť Ježiša v prameni, ktorý prúdi do večnosti. Tým prameňom je modlitba. V tôni lesa po dúšku čerstvej vody bude vyvierajúca modlitba z nášho srdca, ako povedal Ježiš, „hodinou“ v ktorej sa praví ctitelia budú klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Modlitba je „hodinou“, pravdy o stvorenom svete, o veľkom kozme, o láske k Stvoriteľovi, o malosti človeka, o túžbe človeka zahasiť smäd, o kame-ňoch, ktoré budú kričať, ak človek nebude radostne veľkým hlasom chváliť Boha za všetky zázraky, ktoré vidí.

V letných časoch nás úprimná modlitba osvieži, zaplní prázdnotu srdca a pozdvihne dušu k nebesiam. Nezabudnime na tento prameň živej vody. Na začiatku letného času, času voľna, dovoleniek, oddychu ponúkam všetkým prvý hlt osviežujúcej modlitby:

Chváľte Pána z nebies,
chváľte ho na výsostiach,
chváľte ho, slnko a mesiac,
chváľte ho všetky hviezdy žiarivé,
chváľ Pána, tvorstvo pozemské:
obludy morské a všetky hlbiny,
oheň, kamenec, sneh a dym,
víchrica, čo jeho slovo poslúcha,
vrchy a všetky pahorky,
divá zver a všetok dobytok,
plazy a okrídlené vtáctvo,
králi zeme a všetky národy,
mládenci a panny, starci a junáci
nech chvália meno Pánovo,
lebo iba jeho meno je vznešené.

(porov. Žalm 148)

duchovný otec

snímka: M. Magda st.

OBSAH

ÚVODNÍK
Letný čas 2
Prázdniny 3

KATECHÉZA
Štyri pohľady na zlo 4
Otče náš, ktorý si na nebesiach 6
Moderný svätý 7

ROZHOVOR
Vdp. Vladimír Čech 8

ŽIJÚ MEDZI NAMI
Doktor bez titulu 10

NÁZORY A SVEDECTVÁ
Nanebovzatie Panny Márie 11

DETSKÉ IHRISKO
Ahoj deti! 12
Otcovia niektorých detí 14

SPEKTRUM MLADÝCH
Výchova sebavýchovou 14
Ohlášky 15
Trampoty v manželstve 16
Stalo sa, stane sa 17
Prehľad bohoslužieb 18

SNÍMKY
Titulka: M. Magda st.
Meditačná: M. Magda st.
Vnútorná zadná: M. Magda st.
Vonkajšia zadná: M. Magda st.

SPEKTRUM
Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad vo Víťaze pre vnútornú potrebu
Za vydanie zodpovedá:
Mgr. Oliver Székely s kolektívom redakcie
Jazyková úprava: Anna Blizmanová
Grafika: Martin Magda
Kontakty:
Telefón: 051/791 62 35; 791 61 16
www.vitaz.rimkat.sk
e-maily:
vitaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.sk
Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

snímka: M. Magda st.

Prázdniny

Pane, dopraj môjmu telu vhodný odpočinok
a môjmu duchu potrebný pokoj.
Daj, aby celý tento čas
moje srdce bolo otvorené pre všetkých.
Bedli nad mojimi krokmi,
aby som sa vyhol nebezpečenstvám
na cestách, v horách a vo vode.
Pomôž mi,
aby som hľadal to, čo ma zbližuje s inými
a vyhýbal sa tomu, čo ma od nich odďaľuje.
Dopraj odpočinok aj tým,
ktorí sa nemôžu vzdialiť
od svojich každodenných povinností.
A keď sa vrátim z prázdnin,
daj, aby sme všetci pracovali svorne v láske.

Štyri pohľady na zlo v ľudskom živote

snímka: M. Magda st.

So zlom sa často stretávame v štyroch rovinách: keď sa snažíme napredovať, keď hľadáme pokoj, keď sa stretávame s Bohom a keď spoznávame, ako zlo zasiahlo do nášho vzťahu s ním. Prijmite pozvanie na cestu poznania, ako sa vyrovnávať so zlom vo svojom živote a ako ho využiť ...

Štvrťhodinka úprimnosti

Je veľa ľudí, ktorí si spytujú svedomie každý deň, no nenájdu pokoj. To preto, lebo neodpustili sami sebe a neobjavili Božie milosrdenstvo. Boh totiž bez ohľadu na počet a veľkosť hriechov túži hriešnika objať ...

Spytovanie svedomia nie je odpočtom či štatistikou, ale v prvom rade rozhovorom o vzájomnej láske medzi Bohom a človekom a o tom, čo zranilo túto lásku. Preto viac než počet hriechov nás musí mrzieť, že každý hriech nás vzďaľuje od Boha a jeho lásky.

Bez pravidelného spytovania svedomia nebudeme ďalej duchovne napredovať. Vďaka nemu spoznávame sami seba, zisťujeme, kedy a prečo zlyhávame. Ale hlavne zakúšame Božiu lásku, ktorá nás neodsudzuje, pretože Boh nás napriek slabostiam miluje.

Spytovanie svedomia je najlepšie praktizovať denne, a to pred spánkom. Hoci celý akt trvá len niekoľko minút, je skvelým zakončením dňa, dáva nám možnosť ísť na odpočinok s pokojom v duši a ráno začínať deň s čistým štítom.

Návod na spytovanie svedomia

• Prvým krokom je *vďačnosť Bohu za všetky dary, ktorými nás obdaroval a za milosť, ktorou počas dňa sprevádzal naše kroky.* Táto vďačnosť nám pomôže spoznať, ako sa Boh o nás stará.

• Druhým krokom je *prosba o milosť spoznať hriechy a zbaviť sa ich.* Spoznať hriech znamená uvedomiť si, že vlastnými silami sa od neho neoslobodíme a potrebujeme na to Božiu milosť.

• Tretím krokom je *túžba rozpoznať, ktoré myšlienky, slová a skutky nás vzdialili od Božej lásky.* Je to otázka po tom, akou silou odpovedáme na lásku Boha k nám a nakoľko o nej svedčíme v našom živote.

• Štvrtým krokom je *prosba k Bohu za odpustenie chýb.* Potrebujeme odpustiť tým, ktorí nás zranili, aby sme mohli prosiť o odpustenie tých, ktorých sme zranili my sami, aby aj Boh mohol odpustiť nám. Pretože odpustenie je vzájomným darom. Nakoniec človek odpúšťa sám sebe, keď sa prijíma taký, aký je, to znamená aj s chybami a zlyhaniami.

• A posledným piatym krokom je *ľútosť nad vlastnými hriechmi, pričom jej veľkosť rastie s veľkosťou lásky k Bohu.* Lebo čím viac ho milujeme, tým viac sme citliví na to, čo nás od neho odlučuje. Následné predsavzatie je prejavom ľútosti a znakom toho, že sa chceme polepšiť. Nejde len o akt vôle, ale aj o odovzdanie sa do Božích rúk, pretože v boji s hriechom potrebujeme pomoc Boha.

Spytovanie svedomia robí človeka vnútorne integrovanejším a pomáha mu uvedomiť si, ako sa pozornosť jeho srdca a rozumu trieští na množstvo nepodstatných vecí, namiesto toho, aby odpovedal na Božiu lásku.

Písanie do piesku

Vždy sa nájdu ľudia, ktorí nám budú tvrdiť, že Boh je akýsi

policajt alebo špión, ktorý nás sleduje a je nám vo dne i v noci neustále v pätách. Akoby si Boh všetko zapisoval do veľkej knihy naše chyby a hriechy, naše dobré i zlé vlastnosti ...

Ale prečo by mal byť Boh na nás taký prísny a prečo by mal byť dokonca proti nám? Prečo by mal byť naším nepriateľom? A prečo sa niektorí ľudia snažia z Boha urobiť počítač, ktorý nikdy neprestane všetko zaznamenávať? Boh nie je stroj! Chcete dôkaz? Jedinou Ježišovou účtovnou knihou je piesok ...

Už ste niekedy stratili niečo v piesku? A skúsili ste to hľadať? Piesok pohltí všetko, všetko zasype. Na piesku nič nezostane – všetko sa v ňom stratí. Žena obvinená z hriechu stojí pred Ježišom, on píše po zemi, lebo pre neho je hriech už odpustený (Jn 8, 1-12). Pre Ježiša je hriech zmazaný, ako všetko, čo je napísané do piesku ...

Cesta k dokonalosti

Ako duchovne napredovať? Veľa ľudí sa chce zmeniť hneď a vo všetkom. Časom však zistia, že sa nezmenili v ničom a znechutení vzdávajú duchovný boj. Lenže nemožno brať vrchol dokonalosti bezhlavým útokom. Niektoré hriechy sú hlboko zakorenené, iné sú zlozvykmi, niektoré vyžadujú pevnú vôľu, s ďalšími budeme bojovať do konca života. To neznamená, že sa máme uspokojiť s tým, akí sme. Musíme však prijať skutočnosť, že cesta k dokonalosti vedie pomalými krokmi. A hoci sa to nezdá, práve pomalé napredovanie prináša radosť z každého úspechu. Ak aj zlyháme, Božia náruč nás

snímka: M. Magda st.

čaká, Boh nám nevyčíta náš hriech, ale miluje nás takých, akí sme ...

Cesta k pokoju ...

Zlo, o ktorom každodenne počúvame v rádiu alebo v televízii, je len vonkajším prejavom zla nachádzajúceho sa v ľudskom srdci. Vo svete nebude mier a pokoj, dokiaľ nebude mier a pokoj v ľudskom srdci. Podľa Jóba je ľudský život na zemi nepretržitým bojom, ktorý musíme vyhrať vo svojom srdci. Až keď na duchovnom bojisku prehráme jeden boj za druhým, konečne zistíme, že žiadny boj nevyhráme bez sily, ktorá nás presahuje.

Toto ponaučenie si vzal k srdcu sv. Pavol, keď ďakoval Bohu za svoju slabosť, lebo vďaka nej si uvedomil, že bez Boha v nijakom boji nad sebou nevyhrá. A tak i hriešnosť sa môže stať cestou k dokonalosti, ak privedie človeka k tomu, aby sa v slabosti obrátil na toho, kto jediný mu môže pomôcť. Cesta k pokoju je tak dláždená duchovnými zápasmi. Boh nám už dávno odpustil. Otvoríme sa jeho pôsobeniu? Bez jeho pomoci neprerušíme opakujúcu sa reťaz hriechov v našom živote ...

Tomáš Hupka

Autor je publicista a doktorant Teologickej fakulty Trnavskej univerzity.

Ak milujete bez toho, že by ste podnietili lásku, čiže ak vaša láska nevyvoláva lásku, ak prostredníctvom výrazu života ako milujúci neučiníte zo seba milovaného, potom je vaša láska bezmocná, je to nešťastie.

(Erich Fromm)

Otče náš, ktorý si na nebesiach ...

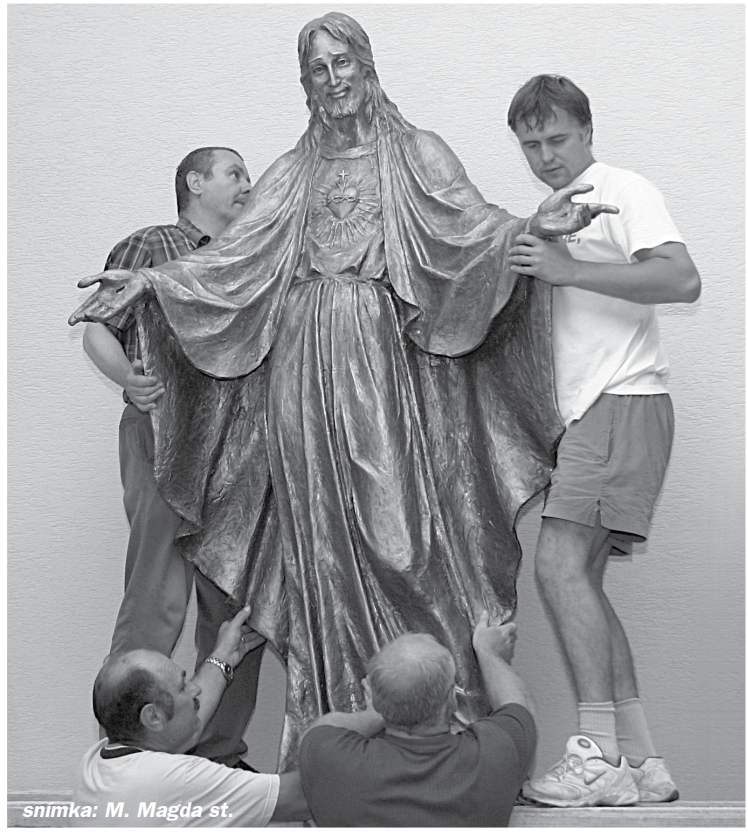
snímka: M. Magda st.

Posväť sa meno tvoje. Otče, nech je známe tvoje meno po celej zemi! Zjav svätosť svojho mena, aby bolo uctievané, oslavované a vážené medzi ľuďmi. Nech ľudia pochopia, že ty si Abba, Otecko, ktorý sa raduje zo svojich detí. Nech spoznajú tvoje milosrdenstvo a milosť, aby sa všetci tí, ktorých zväzuje hriech alebo bolesť, obrátili k tebe a zakúsili uzdravenie a útechu. Nech spoznajú tvoju veľkosť, aby všetci ľudia oslavovali tvoj majestát!

Príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja. Nech príde teraz, Otče! Nech sa deje tvoja vôľa v našich životoch. Ukáž nám svoju vôľu, keď ťa počúvame pri modlitbách a keď čítame tvoje slovo. Daruj nám nadšenie plniť ju tu na zemi, ako sa deje v nebi. Otče, osloboď nás od egoizmu, strachu, starostí a bolestí. Nech radosť tvojho kráľovstva vstúpi do našich sŕdc.

Chlieb náš každodenný daj nám dnes. Otče, patria ti všetky nebeské sýpky. Otvor ich a zahrň nás pokladmi múdrosti a poznania, odvahy a trpezlivosti, sebaovládania a lásky. Sme hladní a smädní po tebe - nasýť nás chlebom života, tvojím Synom Ježišom. Naplň nás jeho prítomnosťou a silou, jeho uzdravením a milosrdenstvom. Nasýť nás a zachovaj v nás dnes svoj život.

Odpusť nám naše viny. Odpusť nám našu neveru, reptanie a strach. Vymaž naše dlhy, ktoré sme si nahromadili vďaka nedostatočnej poslušnosti a zdržanlivosti a vďaka zatrpknutosti, zlosti a nevšímavosti voči iným. Otče, ty robíš všetko nové; daruj nám nové srdcia a mysle! No nielen nám, ale aj všetkému stvoreniu na celej zemi. Pomôž nám odpustiť tým, čo nás zranili, ako aj my túžime, aby si ty úplne odpustil nám.

Neuveď nás do pokušenia. Usmerňuj nás vo svojej pravde, Otče, a veď nás. Vieš o veciach, ktoré nás vábia k sebe, odvádzajú od teba a lákajú nás uzavrieť kompromis so Zlým. Poznáš naše slabosti - ochraňuj nás, Pane! Osloboď nás a uvoľni od pút všetkých lží a podvodov diabla, s ktorými sme doteraz súhlasili. Všemohúci Otče, drž nás pevne, aby nás nič a nikto nemohol vytrhnúť z tvojho milujúceho objatia!

Otče, nech moc a sláva tvojho kráľovstva žiari dnes cez nás, aby vďaka nášmu príkladu svet mohol oslavovať tvoje sväté meno!

prevzaté z mesačníka Slovo medzi nami

Ako dobre je milovať a veriť nevyčerpateľne! Všetko, čoho sa dotkne láska je zachránené od smrti.

(Romain Rolland)

Moderný svätý

1. Je človek rozhodne sympatický, imponujúci. Koná bez odkladu a s úsmevom predovšetkým povinnosti svojho stavu. Je svedomitý aj vo veciach nepatrných. Svoj odbor sa usiluje ovládať na 100 %.

2. Neskrýva sa so svojím presvedčením, ba naopak, je hrdý na to, že je katolíkom a ide celkom slobodne a samozrejme za svojím cieľom.

3. Vyznačuje sa hrdinstvom a vernosťou v malom, je však schopný akejkoľvek obety, ako straty majetku, zamestnania, vyhodenia zo školy, ba aj straty života, ak ide o zásadnú vec svedomia.

4. Náboženské veci a povinnosti vykonáva celkom samozrejme zo svojho vnútorného presvedčenia a nie zo zvyku.

5. Nehovorí veľa o Bohu, ale tým viac s Bohom.

6. Časť svojho času pravidelne venuje náboženskému vzdelaniu.

7. Celý týždeň prežíva v prítomnosti Božej. Nikdy nie je smutný, vie vždy zachovať rovnováhu, pretože len kresťanský život môže byť šťastný.

8. O každej udalosti je presvedčený, že ju posiela Boh, a to z veľkej lásky. Preto skúma, čo mu tým chce povedať.

9. Vychováva sa postupne k tomu, že aj bolesť prijíma s úsmevom, že je to najlepším dôkazom Božej lásky k nám. Vie, že Boh chce mať z neho osobnosť a nie iba obyčajného človeka. Bolesťou sa vychovávajú veľkí ľudia.

10. Nerobí nič mimoriadne, ale všetko robí mimoriadne dobre.

11. Žije všedným životom, ale má nevšednú lásku.

12. Čo najprísnejšie kontroluje seba, ale čo najmenej iných.

13. Usiluje sa poznať sám seba. Uznáva svoje chyby a usiluje sa ich naprávať.

14. Vie ovládať svoj zrak, chuť, fantáziu, túžbu po pohodlí, zvedavosť, hnev, nedočkavosť, mnohovravnosť, citlivosť, maškrtnosť.

15. Znesie akúkoľvek urážku, ba vie na ňu odpovedať s úsmevom a hneď odpustiť. Nie je však buchtou, aby si všetko nechal robiť. Aj Ježiš sa ohradil: „Prečo ma biješ?“

16. Ak hovorí, hovorí o niečom, nikdy nie o ničom. Hovorí vždy pravdu. Dodržuje slovo, nikdy nesľubuje niečo, o čom vie, že by to nemohol splniť. Neužíva hrubé výrazy.

17. Nikdy sa ničím nevychvaľuje, čí viac kto vie, tým menej si na tom zakladá. O sebe hovorí čo najmenej, tak i o svojich záležitostiach.

18. Nie je ostýchavým a zakríknutým, ale ani sa nesmeje hrubým vtipom.

19. Keď zvoní budík, ihneď vstane z postele a nevyvaľuje sa ešte pol hodiny.

20. Chodí na výlety, keď má možnosť a voľno, má rád prírodu, uvedomuje si, že bola stvorená na oslavu Boha a nám na radosť.

21. Zásadne neohŕňa nos ani nad najúbohejšími ľuďmi. Má rád poriadok.

22. Čistí si topánky, umýva si krk, neznesie špinu za nechtami.

23. Predovšetkým dbá o čistotu srdca (knihy, divadlá, kiná, trampovanie).

24. Nie je váhavý a náladový. Je rozhodný.

25. Má priemerne znalosti o všetkých bežných veciach.

26. Nie je protivný, nikoho neobťažuje, vycíti, ako sa má v každej situácii zachovať.

27. Nelipne na žiadnych pozemských veciach.

28. Napomína druhých po dôkladnom uvážení, nikdy nie je pred inými rozčúlený.

29. Nikdy nežiarli na druhých, využíva dobré schopnosti, ktoré dostal od Boha.

30. Nevšíma si to, čo druhí o ňom hovoria, je mu jedno, čo si iní o ňom myslia.

31. Ak mu nevyčíta svedomie, nikdy nemá z ničoho strach, nebojí sa tmy, búrky, no hlavne spovednice.

32. Jedná vždy čestne, nikdy nie podliezavo.

33. V kostole sa chová nenápadne.

34. Používa moderné vymoženosti.

35. Usiluje sa splniť rozumné želanie ľudí. Usiluje sa každému urobiť radosť.

36. Nikoho nenávidí, nikomu nezávidí, každému praje všetko dobré.

37. Svoje dobré skutky koná celkom nezištne, neráta so žiadnou odmenou.

38. Modlí sa, aj keď nemá na to chuť. Vie, že je to záslužnejšie, ako keď pri tom cíti akékoľvek šťastie.

39. Nikomu nevnucuje svoje náboženské presvedčenie, pôsobí na druhých svojím vlastným príkladom.

40. Rozumne sa stará o svoje zdravie.

41. Nie je priemerný a polovičatý. Veľká doba potrebuje veľkých ľudí, usiluje sa vytvoriť typ človeka – svätca!

-re-

V pondelok 18. júna 2007 slávnostnou sv. omšou ďakoval za 25 rokov kňazstva v kostole sv. Jozefa, robotníka náš rodák vdp. Mgr. Vladimír Čech. Pri tejto príležitosti sme mu položili pár otázok.

1. Mohli by sme začať citátom: „Mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.“ Kedy si Ty pocítil prvé volanie?

Na vysokú školu som nechcel ísť spolu s bratrancom Stanom, ktorý šiel na učňovku do Košíc, pretože chcel byť športovec – futbalista. No a ja, keďže som po „vyške“ netúžil, tak jednoducho ostávala už len nejaká stredná škola, resp. učilište v Krompachoch, kde som sa vyučil za nástrojára, a teda mám aj výučný list. Záhadné je to, že i keď vo vnútri tá túžba po kňazstve bola, špeciálne som sa na to nepripravoval. To volanie bolo, a to možno prekvapilo aj mňa samotného a možno aj iných ľudí, pri sústruhu, pri fréze a pri vrtákoch na učňovke, teda počas trojročnej prípravy na reálnu prácu nástrojára. Sústruh robil svoju prácu, robili sa prípravky, to sa pekne sústružilo a vtedy sa kryštalizovalo aj moje povolanie ku kňazstvu. Zaujímavé bolo na tom šikovne vybaviť prechod z učňovky na gymnázium. Bola to záhada, pred ktorou stáli všetci profesori gymnázia. Mohol som pokračovať, keď som chcel a rozhodoval sa ísť ďalej v ide nástrojára alebo získať navyše ešte čosi také. Ale ja som sa rozhodol pre ťažké štvorročné gymnázium, nebolo iného východiska, lebo len po maturite z gymnázia som sa mohol dostať na fakultu. Teda rozhodnutie bolo počas trojročného štúdia na učňovke.

Štyri roky na gymnáziu boli krásne, na to každý študent len v dobrom spomína, ale ťažké bolo prenasledovanie, lebo krompašské gymnázium bolo známe ako dosť komunisticky založené. Každý študent z tohto kraja, ktorý študoval na gymnáziu, bol priamo prenasledovaný aj samotným riaditeľom školy, lebo on ako stopovací pes išiel z Prešova, kde býval, do práce do Krompách a vracal sa naspäť. Nedajbože, aby osobne niekoho „chytil“ večer pri sv. omši, keď sa vracal z Krompách, lebo to znamenalo vyhodenie zo školy. Takže to bolo veľké nebezpečenstvo, musel som byť veľmi opatrný. Keď sme miništrovali, tak sa viackrát stalo, že nám hlásili, že riaditeľ školy je tu alebo dáva pozor na svojich študentov, či nie sme náhodou v kostole. Toto bolo ťažké. V závere, keď už bola maturita, hrozilo mi, že mi nedajú zmaturovať, lebo už sa čosi tušilo, niekto musel prezradiť, že si podávam prihlášku na teologickú fakultu; „horelo mi vtedy pod pätami“. Bol tam profesor Richnavský, rodák z Kluknavy, na ktorého si rád spomínam, lebo to bol veriaci človek a študentom rád pomáhal. Vedel som, že aj on niečo tuší - zastal sa ma a všetko zariadil tak, aby som zmaturoval.

2. Študoval si na teologickej fakulte v Bratislave v rokoch 1977–1982. Ako sa vtedy študovalo?

Má to dve stránky. Rozhodnúť sa ísť študovať teológiu asi každý chlapec vie, prečo a keď už cíti to povolanie, tak na tom pracuje; samozrejme, že je treba sa celé

snímka: M. Magda st.

štúdium starať o to, aby do toho cieľa došiel. To sú všetko naše ľudské sily. Po každej prednáške sme mali príležitosť adorovať v kaplnke, modliť sa a prosiť Ducha Svätého. Celých päť rokov sme to takto praktizovali. Dnes, ako som sa dopočul, kaplnka už nie je k dispozícii na modlitbu pre bohoslovcov, ako bola za našich čias, čo ma veľmi prekvapilo. My sme mali nie stopercentnú, ale dvestopercentnú príležitosť na to, aby sme využili čas na modlitbu. Bola to pochopiteľne veľká posila. Samozrejme, že medzi tým boli aktivity ako futbal, pingpong, volejbal, bicykel, tiež hudba a neviem, čo ešte všetko. Bolo zaujímavé, že sme dokúpili ešte isté hudobné nástroje a to tak, že sme poprosili našich predstavených, aby nám dali peniaze, zobrali sme dvojkolesový vozík a išli ešte vtedy do Priora, nakúpili sme aparatúru, čo bolo potrebné, naložili na vozík a odviezli do seminára. Po hudobnej stránke, ktorá bola mojou srdcovou záležitosťou, sa to všetko prenášalo z gymnázia aj na fakultu, kde sme založili jednu bigbítovú skupinu; môžem povedať, že som sa o to dosť pričinil. Hrali sme napríklad bigbítové litánie, ktoré vtedy mali „cveng“

a vysokoškoláci chodili k nám do našej seminárnej kaplnky vypočuť si to. Pripravovali sem tiež mikulášske večierky, Veľkú noc a podobne. Štúdium som ukončil v roku 1982.

3. Kedy a kde vás vysvätili?

Vysviacku sme mali 13. júna 1982 v Banskej Bystrici. Svätiteľom bol pán biskup Feranec. Boli sme asi druhí, kedy bolo dovolené od štátu, aby kňazské vysviacky neboli len v Bratislave, ale aj niekde bližšie, v mieste, kde sídlil biskup. Vtedajším banskobystrickým biskupom bol pán biskup Feranec. Naši ľudia nemuseli cestovať až do Bratislavy, ale len do Banskej Bystrice. V ročníku nás bolo 22, z toho jeden gréckokatolík. Naša fakulta nemala vojenskú katedru a tak ako vysvätení kňazi sme si museli ešte dva roky odslúžiť základnú vojenskú službu. Ja som narukoval ako základný vojačik až do Stod pri Plzni. Tam som bol pol roka. Potom som dostal žltačku a tak ma prepustili.

4. Kde si pôsobil ako kaplán a potom ako farár?

Ešte pred vojenčinou som nastúpil ako kaplán do Humenného, kde som bol osem mesiacov. Zo základnej vojenskej služby som sa vrátil ako kaplán do Prešova, kde som bol tri roky. Po troch rokoch som dostal svoje prvé farské miesto v Novačanoch, kde som pôsobil tiež tri roky. Z Novačan som odišiel do Žbiniec v michalovskom dekanáte, tam som pôsobil štrnásť rokov. Potom ma preložili do trebišovského dekanátu, presnejšie do farnosti Hraň, kde som doteraz, momentálne tri roky.

5. Ďakovnú sv. omšu pri príležitosti 25. výročia kňazstva si slúžil aj vo svojej rodnej farnosti. Rád sa vraciaš domov, aj keď kňazi sú doma tam, kde ich pošle otec arcibiskup?

Každý by to povedal tak, ako to cíti, ako to pozná a ako to zažil. V detstve som veľa času strávil tu pri kostole. Miništrovali sme a doslova sme rástli a dospievali pri oltári. Veľkou hnacou silou, vzorom a príkladom otca, kňaza a pastiera bol pre nás pán farár Adamčák. Urobil veľmi veľa duchovnej práce – rástli povolania u dievčat aj u chlapcov. Myslím si, že vďaka tomuto kňazovi, jeho úprimnosti a jednoduchosti sa z dievčat stali rehoľné sestričky a z mladých chlapcov kňazi; medzi nich patrím aj ja. Osobne cítim voči tomuto kostolíku taký záväzok do konca života, pretože si naňho veľmi rád spomínam a vraciam sa doňho rád preto, lebo som sa odmodlil veľa deviatnikov pri sv. Tadeášovi. Možno, že to bol práve tento veľký svätý, ktorý mi dodával odvahu, silu a vnukol mi myšlienku, aby som sa nebál kňazstva. Zrejme za to vďačím jemu alebo sv. Jozefovi, ktorého mám v úcte, ale asi to bude sv. Tadeáš, ktorý sa pričinil o to, že to povolanie prišlo.

6. Spomínaš povolania, ktoré nasmeroval v blahej pamäti duchovný otec Adamčák. Vieme, ako je to teraz s povolaniami, že záujem je malý. Mladí ľudia smerujú skôr k tomu materialistickému vnímaniu sveta a to duchovné ide do úzadia. Vedel by si zo svojej skúsenosti dať nejaké nasmerovanie alebo odkaz pre mladých?

Na to sa recept dá asi ťažko povedať. Boh si povoláva do takéhoto stavu a museli by sme dosť obšírne hovoriť o tom, ako si Pán Ježiš povolával svojich apoštolov. Niekedy si ani ja sám neviem vysvetliť, prečo som bol práve ja z Víťaza povolaný, aby som išiel touto cestou. Miloval som hudbu, bavila ma gitara a spev, chcel som vlastne zabávať iných ľudí, robiť im radosť tým, že im môžem zahrať a zaspievať. Zrieknuť sa toho bola pre mňa veľká obeta.

Keď sa vraciam do gymnaziálnych čias, mal som dve možnosti: buď budem pokračovať v speve a hudbe, lebo tam išlo o súťaže, dokonca okresné alebo sa jednoducho toho zrieknem a pôjdem tou cestou, ktorú som si vybral. Kdesi vo vnútri stále čosi driemalo a hovorilo mi, že asi mám byť tam, kde ma chce mať Pán Boh. Bolo to vedenie Ducha Svätého, ktorý robil zo svojej strany všetko preto, len ja som mu musel nahlas povedať, že to chcem. Ináč to neviem vyjadriť. Myslím si, že je to tak asi u každého človeka, ktorý sa rozhoduje či tu alebo tu, pretože kňazský, rehoľný stav podobne ako manželský život je jedna veľká obeta. Je treba sa za to veľa modliť, aby v konečnom dôsledku človek povedal: „Áno, dobre, ja to chcem, ja to spravím pre Teba, Bože. Nechávam všetko v Tvojich rukách - celé to vedenie, Tvoju pomoc, Tvoju starostlivosť o moju dušu, o tú cestu rehoľnú či kňazskú. Ako to ďalej bude, nechávam to v Tvojich rukách.“ Jednoznačne sa treba za to povolanie modliť. Bez modlitby sa človek asi ťažko dopracuje k tomu, aby povedal: „Áno, chcem.“

Na záver Ti chcem v mojom mene ako aj v mene našej redakcie popriať k 25. výročiu kňazstva veľa Božích milostí, Božieho požehnania na tvojej kňazskej ceste a aby si tú „mariánsku školu“ v Medžugorí ukončil s vyznamenaním.

Ďakujem za rozhovor.

pripravil Martin Magda st.

Doktor bez titulu

Žijú medzi nami

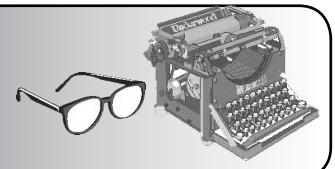

snímka: P. Čech

Chcel by som Vám priblížiť človeka, ktorý svojimi schopnosťami a citom svojich prstov vrátil nejednému človeku istotu uplatniť sa v ďalšom živote. V mnohých obciach alebo mestách aj dnes sú ľudia, ktorí svojimi schopnosťami prinavracajú ľuďom zdravie. Aj v našej obci sme mohli stretnúť človeka, ktorý upravoval zlomeniny rúk, nôh dospelým aj deťom, a to všetko podľa svojich schopností. Aj keď tohto pána zdobia šediny, dobre sa pamätá na svoje začiatky. Je to dedko, pradedo, dobrý človek František Čech, prímenom Hanák.

Ako sa náš už 95-ročný rodák priučil tomuto poznaniu ľudských kostí, aby ich po zlomení vedel usporiadať do súladu a sfunkčniť pre ich potrebu pri práci? Ako sa ju naučil vykonávať? Už ako štvorročného chlapca priúčal tejto teórii a veru ho aj brával so sebou dedko, keď šiel k nejakému prípadu. Dedko bol v tom odborník a chcel, aby niekto jeho remeslo tiež ovládal. A tak malý Ferko začínal spoznávať, aké sú zlomeniny a ako ich treba naprávať. Dedko ho naučil, aby sa rany dotýkal svojimi prštekmi. Keď zlomeninu a rozštiepenie kosti nahmatal dedo, prípad skontroloval a pochválil ho. Malého chlapca to veľmi zaujímalo a dedo bol naň veru hrdý.

Keď mal malý Ferko sedem te. Zomrel mu drahý otec. Jeho matke sa bolo treba poriadne obracať, aby uspokojila sedem detí. Dni ubiehali ako voda a na mamku to bolo priveľa, preto svojim deťom povedala: „Deti moje, musíte sa svojimi životmi pretĺkať sami a zamestnávať sa u lepších gazdov.“ Tak Ferko ako trinásťročný nastúpil do služby. V gazdovstve sa staral o statok, aby bol v stajni poriadok, dobytok čistý, nakŕmený, drevo narúbané. V letných me- a trávil s ním celý deň. Túto prácu vykonával za dennú poživeň a na konci roka za nejaké oblečenie. Aj keď mal schopnosť v napravovaní zlomenín, nastalo obdobie chladu, pretože služba veľa nedovoľovala. Prišiel deň nástupu na vojenskú službu a veruže mal trochu aj šťastie – mal možnosť spoznávať stavbu ľudského tela. Ak ho neklame pamäť, plne sa začal venovať naprávaniu zlomenín vo svojich dvadsiatichdvoch rokoch.

Ak máme robiť pokroky, musíme pred naším Bohom umlčať svoj jazyk i svoje chúťky, lebo Boh počúva jedine reč mlčiacej lásky. (sv. Ján z Kríža)

Dni rýchlo ubiehali a aj on si chcel založiť vlastnú rodinu. A tak sa poobzeral za devou, ktorá bola jeho srdcu najbližšie. Prišli aj starosti, lebo rodinka sa rozrástla o päť detí; žili skromne, ale veselo. Keď mal najstarší syn štrnásť a najmladší tri a pol roka, postihol rodinku krutý osud - zomrela im mamka a manželka. Ostal s deťmi sám. Ale aj tu mu bolo dopriate, aby sa po materinskej stránke mal kto o deti postarať. Našla sa Helenka, ktorá rodinku naďalej usmerňovala. To už bolo práce neúrekom, ako som spomínal, lebo chýr o jeho schopnosti naprávať zlomeniny sa rozniesol po celom Šariši a Spiši; ľudia prichádzali a spokojní odchádzali.

Ba stalo sa, že ho čakali pred domom, kedy príde z poľa, aby im pomohol. Práca so zlomeninami vyžadovala úplne sústredenie, aby nebolo niečo zanedbané. Keď sa kostičky dali do správnej polohy, musel ich upnúť do dláh, ktoré si sám vyrábal z kôry lipového dreva. Keď šiel do lesa, vždy si niečo doniesol, kôru doma opracoval a odložil. A z čoho boli obväzy? Ako hovorí manželka Helenka, niekto mal, kto nemal, nastrihala ich sama z obnosenej čistej košele. Po ošetrení pacientov ich aj navštevoval, aby vedel, ako sa rana hojí.

V pokračovaní vám priblížim, ako sa dostal k prímenu Hanák a ako ho aj prenasledovali, ako ošetroval partizána a ako ho v Smolníku obdarovali spoluoobčania cigánskeho pôvodu za nápravu ruky, ktorú lekári chceli amputovať.

Imrich Jenča, Víťaz

NÁZORY a SVEDECTVÁ

Nanebovzatie Panny Márie

(Lk 11, 27-28; 15. august)

Takmer nepreberné množstvo prívlastkov dáva veriaci Boží ľud tej, ktorá je Matkou Kristovou. Veď len v Loretánskych litániách viac ako 50 titulmi vyznačuje Pannu Máriu. A hneď druhý je azda ten najvýznamnejší či najvznešenejší - Božia Rodička.

Počiatky slávenia dnešného sviatku - slávnosti siahajú na východe do 5. storočia. Dokonca cisár Maurícius v 6. stor. ustanovil 15. august za štátny sviatok. Obsah tejto slávnosti, to učenie o nanebovzatí Panny Márie bolo, pochopiteľne, uznávané už od prvých kresťanských čias, ale až roku 1950 pápež Pius XII. vyhlásil toto učenie za článok viery - teda, že Panna Mária bola po skončení pozemskej životnej púte s telom i dušou vzatá do nebeskej slávy.

Aký význam má slávenie mariánskych sviatkov pre náš život - ten každodenný, ktorý má svoje radosti, ale i problémy a starosti? Je to v tom, že si pripomíname osobnosť Panny Márie, môžeme sa bližšie pozrieť na ten jej život a zbadáme, že to nebol život bohatej ženy, ktorá mala množstvo služobníctva a žiadne problémy. Bola to jednoduchá žena, žijúca v nie mimoriadnych pomeroch. A čo ju charakterizovalo, bola viera. Poznáme zo Svätého písma vetu: „Tieto slová si uchovávala v srdci a premýšľala o nich.“ A práve o nej v plnej miere platí Ježišova veta, ktorú sme dnes počuli z 11. kapitoly Lukáša: „Počúvala Božie slovo a uskutočňovala ho.“ Podľa príkladu Panny Márie naša viera v Boha bude správna, plnohodnotná vtedy, keď budeme počúvať Božie slovo a keď ho budeme vo svojom živote uskutočňovať.

Jeden misionár v Afrike cestoval vlakom. Modlil sa breviár a v ňom mal obrázok Panny Márie. Vedľa neho sedel domorodec a pozeral na obrázok. O chvíľu misionára prerušil a pýta sa ho: „Kto to je na obrázku? Je to tvoja sestra? Alebo snúbenica?“ „Nie“, odpovedá misionár, „je to moja matka“. Domorodec sa ešte raz pozrel na obrázok, potom na misionára a hovorí: „Ale ty sa na ňu vôbec nepodobáš“. Keď domorodec vystúpil na najbližšej zastávke, misionár začal rozmýšľať, prečo sa nepodobá na Pannu Máriu. Vôbec tu nešlo o to, že je muž. Začal si spytovať svedomie: Majú moje oči niečo v sebe z dobrých očí Márie? Má moje srdce niečo z citlivého srdca Márie? Moje ruky, či sa dokážu namáhať pre iných? Či dokážu robiť diskrétne, bez čakania na vďaku? Aká je moja prítomnosť uprostred ľudí? Mám niečo v sebe z Máriinho správania?

Skúsme si i my položiť podobné otázky: ako sa náš život podobá životu Ježišovej Matky. Nezabúdajme tiež ale, že nie sme sami, veď uznávame, že sú pravdivé slová modlitby: „Nebolo počuť, žeby bol niekto opustený, kto sa utiekal pod tvoju ochranu a teba o pomoc alebo o príhovor žiadal.“

Stanislav Illéš

Ahoj deti!

Možno si pamätáte na prvý školský deň, ako ste zvedavo očakávali, čo nové vám prinesie. Určite ste prežili chvíle napätia, radosti či sklamania, lebo taký je život. Koniec koncov, ako naňho spomínate, záleží len od vás.

Teraz sa tešíte, že mu konečne odzvonilo. Ako v rozprávke ... zazvonil zvonec a školskému roku je koniec.

Hurá, sú tu prázdniny plné všelijakých zážitkov a zábavy. Slniečko vás bude príjemne hriať a pekne dohneda vás opáli. Osviežite sa zmrzlinou, zaplávate si v bazéne alebo v mori. Pre istotu však dávajte na seba pozor a v žiadnom prípade nezabudnite, že katolíckymi deťmi zostávate aj cez prázdniny, preto majte oči otvorené pre to, čo je dobré.

**“Kdekoľvek povedú tvoje kroky,
čokoľvek budeš robiť,
cti svoje sny a ideály ...
Váž si ich a nikdy sa ich nevzdávaj.
Potom sa jedného dňa tvoj sen
stane skutočnosťou.“**

snímka: M. Magda st.

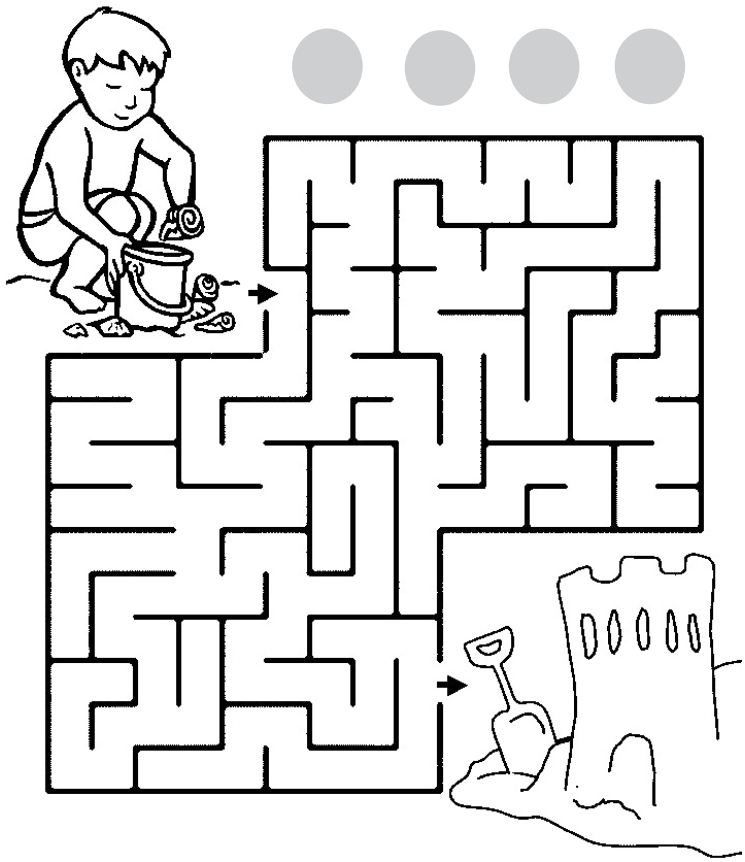

Úloha 1: Kresťania si majú navzájom pomáhať. Pomôž chlapcovi nájsť hrad z piesku.

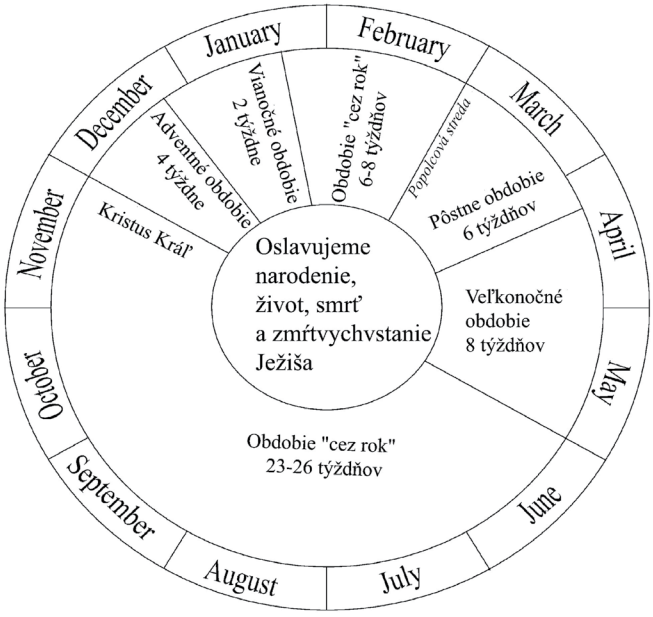

Úloha 2: Hoci sa školský rok skončil, liturgický rok pokračuje. Vymaľuj adventné a pôstne obdobie fialovou farbou, obdobie „cez rok“ zelenou farbou, veľkonočné a vianočné obdobie zostane biele. Potom doplň nasledujúce vety:

Najdlhšie obdobie liturgického roka je	
Najkratšie obdobie liturgického roka je	
Nový cirkevný rok začína prvou	nedeľou
Pôstne obdobie sa začína	
Posledná nedeľa v období „cez rok“ je	slávnosťou

Recept na dobré zdravie

Na pôvabné pery - hovor vľúdne slová.

Pre krásne oči – všímaj si v ľuďoch dobro.

Na stratu hmotnosti – odbúraj stres, nenávisť, hnev, znechutenie a potrebu kontrolovať ostatných.

Na udržanie rovnováhy – kráčaj v poznaní a v sebaúcte.

Na posilnenie svojich ramien – objím aspoň niekoľko ľudí denne, dotkni sa niekoho svojou láskou.

Na posilnenie svojho srdca – odpusť sebe i svojim blížnym.

Modlitba

**Nebeský Otče,
všetko, čo si stvoril,
pochádza z tvojej
nekonečnej lásky
k nám ľuďom.
Pomôž mi hľadať
a objavovať túto lásku
aj v mojom živote.
Daj, nech sa
pre mňa stane
zmyslom a motorom
pre všetky
moje povinnosti.
Nauč ma využívať
každú minútu,
ktorú nám dávaš,
pre konanie dobra
a službu blížnym.
Amen.**

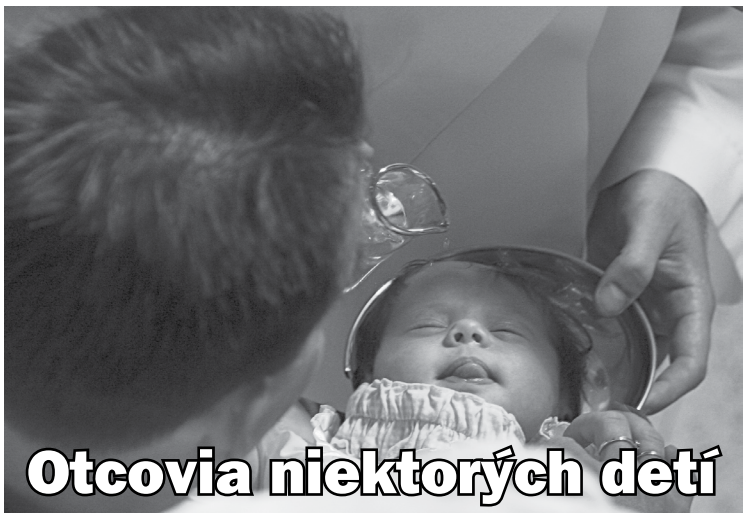

snímka: M. Magda st.

Otcovia niektorých detí

Niektoré deti majú otcov, ktorí žijú ďaleko a posielajú im peniaze alebo ošatenie.

Niektoré deti majú otcov, ktorí bývajú blízko a pravidelne ich navštevujú.

Iné deti majú otcov, ktorí ich vychovávajú sami.

Iné majú otcov, ktorí si starostlivosť o deti i domácnosť delia s ich matkou.

Iné majú otcov, ktorí sa starajú o ne celý čas, aby mohla matka pracovať.

✵

Niektoré deti majú otcov, ktorí s nimi trávia čas len cez víkend alebo dovolenku.

Iné majú otcov, ktorí sú vo väzení.

Niektoré deti majú otcov, ktorí s nimi bývajú v jednom byte, ale zriedkakedy sú doma.

Iné majú nevlastných otcov alebo vychovávateľov.

✵

Niektoré deti majú otcov, ktorí sú veľmi chudobní a nedokážu ich zabezpečiť.

Niektoré majú strýka alebo dedka, ktorý je pre nich otcom.

Niektoré deti majú otca, ktorý je ešte sám dieťaťom.

A niektoré deti nemajú postavu „otca“.

✵

Sú otcovia, ktorí čítajú deťom rozprávky na dobrú noc.

A sú otcovia, čo nevedia čítať.

Sú otcovia, ktorí sa starajú a milujú svoje deti.

A sú otcovia, ktorí zanedbávajú a zneužívajú svoje deti.

✵

Niektorí otcovia sprevádzajú svoje deti od pôrodu a potom každým míľnikom v ich živote.

Iní nikdy nestretli učiteľov svojich detí. Niektorí otcovia sú chorí, niektorí sa dopúšťajú zločinov a bijú matky svojich detí.

Iní trávia celé dni v náročných zamestnaniach, ťažko pracujú, aby sa postarali o svoje deti.

✵

Niektorí sú spoľahlivými rodičmi a sú na to veľmi hrdí.

Iní otcovia sa boja svojej zodpovednosti. Niektorí otcovia od svojich detí utekajú.

Iní by ich zúfalo chceli vidieť, ale je im to zakázané.

✵

Otcovstvo môže mať veľa rôznych podôb.

Ale jedna vec je univerzálna. Je dôležité, čo otcovia robia pre svoje deti.

-re-

spektrum Mladých

Výchova sebavýchovou

„Pre deti je aj to najlepšie málo.“

Dennodenne sa stretávam s mamičkami s malými deťmi. V nekonečnom kruhu povinností sa všetky snažíme dať našim deťom len to najlepšie: **veľa lásky, nehy, úsmevu, trpezlivosti, času, jednoducho chceme byť najlepšími mamkami na svete. Napriek všetkej našej snahe je vždy čo naprávať. Veľakrát si kladieme otázku, čo z tých našich malých pokladíkov vyrastie. Veď hocikedy nás vedia poriadne vytočiť a niekedy sa čudujeme, kde sa v nich berie toľko zlosti.** Ale priznajme si ..., neexistuje zlé dieťa. Usilujeme sa vychovať z nášho dievčatka či chlapčeka dobrého človeka vlastným príkladom, i hľadaním rôznych informácií a návodov ako na to, čo v dnešnej dobe nie je žiadny problém. Takto som aj ja našla zaujímavý kurz rodičovstva, ktorý by som vám rada priblížila.

Prvá téma: **Pozoruj výraz tváre svojho dieťaťa.**

Hlavná myšlienka: Človek rozpozná duševný stav dieťaťa nielen podľa jeho správania, ale predovšetkým podľa jeho výrazu tváre (je potrebné skúmať výraz svojho dieťaťa, pričom môžeme rozpoznať dva typy nálady: momentálnu a trvalú).

Rodičia často spozornejú, až keď už nemôžu vystáť správanie dieťaťa. A pritom by im výraz jeho tváre povedal oveľa skôr, že niečo nie je v poriadku. Dobré správanie nemá žiadnu cenu, keď sú

Modlitba matky za dieťa

Pane môj a Bože môj,
na moje deti pamätaj,
vrúcne Ťa prosím, zvečera i zrána,
nech sa pred nimi nezavrie nebeská brána.
Neveru do duše nech nevtiskne doba,
daj nech nezvedie vo svete zloba.
Odpusť mi, prosím ťa, v čom som chybila,
zabudni na to, čím som Ťa zranila.
Pritiahni k sebe blíž,
nedaj im pošliapať Tvoj svätý kríž.
Amen.

deti nešťastné. Mali by sme sa naučiť rozpoznávať výraz tváre našich detí. Sotva existuje lepšia pomôcka na určenie ich duševného stavu. Skoro všetky výchovné problémy vznikajú pomaly. Keď sa to už nedá vydržať, je to často už neskoro. Oveľa skôr sa zmenil výraz tváre. Ak matka pozná tvár svojho dieťaťa, rozpozná túto zmenu a vie, že musí niečo urobiť. Ak sa to uskutoční rýchlo, podarí sa problém jednoducho vyriešiť. Ak sa to stále odkladá alebo si to nevšimneme, dieťa si nájde metódy, ako to dať najavo.

Momentálna nálada: vlastne vidíme naše deti skoro neustále, ale skôr len tak medzi upratovaním a varením, čítaním a hraním sa, ale málokedy sa im pozrieme naozaj do duše a nepokúšame sa do nich vcítiť. Je celkom ľahké určiť okamžitú náladu.

Trvalá nálada: sú deti, ktoré vyzerajú nešťastne aj vtedy, keď sa smejú. A to je rozdiel medzi okamžitou a trvalou náladou.

Výraz každého dieťaťa je ovplyvnený kladnými a zápornými zážitkami. Dieťa je vtedy šťastné, keď je samé so sebou hlboko spokojné. Ale to môže byť len vtedy, keď sú aj rodičia s ním spokojní, ak sa dieťa do určitej miery správa podľa ich predstáv.

Čo robiť keď má dieťa zlý výraz tváre? Po nejakom čase sa môžeme naučiť hľadať príčiny a vyvodiť z nich riešenia. Príčiny často spočívajú v rozdielnostiach medzi rodičom a dieťaťom alebo to môže byť aj choroba, škôlka či škola. Môžeme sa sami seba spýtať, ktoré konflikty sa neustále opakujú: ako to je s obliekaním a vyzliekaním, umývaním, jedením, upratovaním ... Príčinou sú situácie, v ktorých dieťa vzdoruje a plače. Tresty, nadávky, napomenutia, prerušovanie v činnosti privádzajú každé dieťa do horšieho stavu. Preto si treba premyslieť, čo sa dá robiť inak.

Ako sa v tom môžeme cvičiť? Dieťaťu treba v duchu klásť otázky a odpovedať si na ne: Si šťastný? Ako vyzeráš, keď si vážny, smutný, keď ťa niečo bolí? A keď sa usmievaš? Aký je výraz tváre matky a ako tieto spolu súvisia? (Skúsme manžela poprosiť, aby sa nám po príchode z práce zadíval do tváre.) Ako je to so súrodencami? Aký je súvis výrazu tváre so správaním sa? Ako súvisí výraz tváre dieťaťa so správaním sa matky? Aké zmeny nastávajú v priebehu času? Aká je tvoja momentálna a trvalá nálada?

Stanislava K.

Ohlášky

Milan KURUC, syn Milana a Heleny rod. Uličnej, bývajúci vo Víťaze 66 a **Monika BEDNÁROVÁ,** dcéra Pavla a Márie rod. Huňadyovej, bývajúca vo Víťaze 392 sa ohlasujú 1. 7., 8. 7., 15. 7. 2007.

Stanislav ŠTOFILA, syn Jána a Márie rod. Galdunovej, bývajúci vo Víťaze 204 a **Ľudmila ONDROVÁ,** dcéra Stanislava a Ľudmily rod. Jenčovej, bývajúca vo Víťaze 399 sa ohlasujú 22. 7., 28. 7., 4. 8. 2007.

Vladimír NOVOTNÝ, syn Vladimíra a Marty rod. Grajcarovej, bývajúci v Hermanovciach 376 a **Mária VERBOVÁ,** dcéra Jozefa a Márie rod. Uličnej, bývajúca vo Víťaze 305 sa ohlasujú 29. 7., 5. 8., 12. 8. 2007.

Martin ZÁHRADNÍK, syn Jozefa a Márie rod. Macejkovej, bývajúci v Klčove 85 a **Jana SABOLOVÁ,** dcéra Viktora a Magdalény rod. Hvizdošovej, bývajúca vo Víťaze 332 sa ohlasujú 12. 8., 19. 8., 26. 8. 2007.

Trampoty v manželstve

Čo musia mať manželia?
- dobrú hlavu, *pretože ju často stratia,*
- dobré zuby, *pretože musia často kadečo prehrýzť,*
- dobrý chrbát, *pretože toho musia často veľa uniesť,*
- dobrý žalúdok, *pretože musia často stráviť tvrdé sústa,*
- dobré nohy, *pretože ich často tlačia topánky hneď na mnohých miestach.*

Jednoducho trpezlivosť patrí k hlavnej výzbroji, ktorú si manželia nesmú zabudnúť vziať so sebou na spoločnú životnú cestu.

XVI. Morálne a duchovné bahno sa prijíma doma televíziou

Také niečo by pred päťdesiatimi rokmi vyvolalo reakciu kresťanov podobnú Ježišovej, keď videl, ako zneucťujú chrám. Psychologicky z nás postupne robia ľudí, schopných prijať čokoľvek. Boh to však donekonečna nebude tolerovať.

Tým sa usilujem vystúpiť proti silám, ktoré sa snažia znečistiť naše myšlienky a túžby. Noe varoval ľudí svojej doby a hovoril, že Boh je rozhnevaný. Ak by Noe žil dnes, hovoril by: **„Boh sa hnevá, lebo túžby mužov a žien sú nečisté."**

Stačí ak vieme, že Boh chce, aby sa Jeho ľud snažil byť svätý v myšlienkach, v túžbach a v srdci a robil všetko, čo môže, aby Ho poslúchal. Ak sa vás toto posolstvo dotýka, prosím, použite každý možný prostriedok, aby ste ho priniesli do pozornosti iných kresťanov. Vás, čitateľov môže Boh použiť na to, aby sa zmenili stovky ľudí, keď sa pousilujete podeliť sa o toto posolstvo.

Kto presne potrebuje toto posolstvo?

MANŽELKY

Dámy si potrebujú uvedomiť, že mužov možno ľahko pokúšať, aby nemorálne uvažovali; rovnako ako ženy majú pokušenie príliš sa prejedať. Ak je pre vás ľahké škodiť svojmu telu prejedaním sa, uvažujte, aké ľahké je pre vašich manželov poddať sa pokušeniu nemorálnych myšlienok. Potom mnoho manželstiev končí rozvodom len preto, lebo manželky sa nadmieru prejedali. Manželky, ak dovolíte svojej láske k jedeniu kontrolovať váš život, umožňujete svojim manželom, aby upriamili svoju pozornosť na iné ženy. Nemali by to robiť, ale podávam vám skutočnosť takú, aká je. Vy sa potom môžete rozhodnúť, na čom vám najviac záleží.

MANŽELIA

Muži, musíte chápať, že ženy potrebujú nežnosť aj pochopenie. Ak ich nenachádzajú u svojich manželov, majú pokušenie hľadať ich u iných mužov. A môže ich to pokúšať tak často, ako mužov pokúša na nemorálne myšlienky. V niektorých prípadoch možno aj častejšie. Ak je pre vás ľahké ničiť svojho večného ducha tým, že uvažujete nemorálne, predstavte si, aké ľahké je pre vaše manželky poddať sa pokušeniu a túžiť po niekom inom, kto naplní ich citové potreby. Musíte si byť vedomí, že vaše postoje voči vlastným manželkám ich môžu povzbudzovať k tomu, aby sústredili svoju pozornosť na iných mužov. Muži často zlyhávajú práve v otázke poskytovania pozornosti, láskavosti a lásky, po ktorých ich manželky túžia. Keď manžel neposkytne to, po čom manželka túži, má pokušenie hľadať to u iného muža. Samozrejme, nemala by to robiť, ale podávam vám fakty také, aké sú, aby ste sa mohli rozhodnúť, po čom najviac túžite.

Existuje riešenie? Áno. Ak budeš hľadať Božiu vôľu v Jeho písanom Slove, Jeho Duch ti vskutku pomôže zmeniť túžby! Ak prijmeš Božiu vôľu v tejto kritickej oblasti, ochráni ťa pred množstvom bolestí. Ak odmietneš Jeho vôľu, otvoríš sa toľkým problémom, koľko je zŕn na morskom pobreží. Nečakaj zázrak, ale si uvedom, že Boh stvoril človeka **so svätými túžbami.** Muž i žena sa chceli Bohu páčiť. Keď človek zhrešil, jeho túžby sa dostali pod autoritu zlých síl. Ježiš sa stal **„druhým Adamom"** a žil čistým, svätým, dokonalým životom. Prelomil okovy a umožnil tebe i mne, aby sme zmenili svoje túžby! Uver tomu a dostaneš sa na cestu očistenia svojich myšlienok!

A počas cesty životom nezabúdaj na toto:

1. Mužov vedú tak, aby verili, že ich amorálne myšlienky spôsobujú ženy.

2. Ženy vedú k presvedčeniu, že ich nemorálne myšlienky zapríčiňujú muži. Iní ľudia nás môžu viesť do mnohých vecí, ale môžu nás tam viesť len s naším súhlasom. Zodpovednosť za všetko, čo urobíme, však v konečnom dôsledku leží len na nás.

Ľudská myseľ je schopná urobiť čokoľvek len preto, aby odmietla vinu. Jej cieľom je nebrať do úvahy Stvoriteľove zákony tak, aby nemusela trpieť nepohodlným pocitom viny. Ak sa zaoberáme nemorálnymi myšlienkami, asi sme si našli nejaký spôsob, ako sa pred sebou ospravedlniť. Ak sa snažíme miešať svoju oddanosť Kristovi s túžbami zaoberať sa nemorálnymi myšlienkami, máme pred sebou kombináciu,

ktorá nebude fungovať. Boh nás pozýva do svojej rodiny, ale vyžaduje snahu stať sa ako Jeho Syn. Vždy vie, ktorým smerom sa uberáme. Spomínate si na márnotratného syna? Keď chcel opustiť dom, otec mu pomohol. Otec dal svojmu synovi slobodu. Boh nám dáva slobodu vybrať si svoj vlastný smer. Vo svete je veľa práce, ale my máme slobodu, čo budeme robiť alebo aj nerobiť nič. Satanské sily útočia stále. Sú odhodlané zničiť každý kresťanský prvok v živote človeka.

Dovolíme Duchu Svätému, aby v našich srdciach roznietil túžbu zaoberať sa otázkami morálky? Tú iskru roznietil Ježiš, keď videl, ako peňazomenci podvádzali ľudí v chráme. Nevolal po modlitbe, konal. Biblia hovorí, že ho pohol „hnev". Čo nás podnecuje k hnevu? Je to obyčajne niečo, čo sa nás hlboko dotýka. Rozčerí to naše emócie. Naše srdcia nám hovoria, že musíme konať. Ježiš to vedel! Preto nalieha aj na nás, aby sme mali čisté srdcia. Ak sa chceme páčiť Bohu, a stále sa zaoberáme nečistými myšlienkami, zatláčame sa do kúta a nie sme schopní nič urobiť. Vidíme, že všade okolo nás sú problémy s morálkou, ale ak máme žiadostivé myšlienky, nemôžeme povstať a konať. Dôsledky môžu byť tragické.

Otec túži uchrániť svojich synov a dcéry pred pohromami spojenými s nemorálnosťou. Chce im povedať, aby si udržovali myseľ slobodnú od každej myšlienky, ktorá ich môže **„ťahať"** k nečistým skutkom. Možno aj miluje svoje deti tak, že by radšej dal svoj život, aby ich uchránil, čo však, ak sám otec žije so žiadostivými myšlienkami? Ako môže dať svojim deťom informáciu, ktorú potrebujú, ak sám vie, že prechováva v sebe cudzoložné myšlienky? Nemôže! A nedokáže to! Otec nenaučí syna myslieť čisto a syn nenaučí zase svojho vlastného syna. Čoskoro sa toto posolstvo stratí a nik si nepamätá, že Boh chce, aby sme mali čisté srdcia.

Je tu tzv. **bojový plán** pre Kristovo Telo. Môžeme:

1. Zistiť Božiu vôľu v oblasti našich myšlienok.

2. Zmeniť svoju myseľ tak, aby sa zhodovala s Ježišovou vôľou.

3. Učiť svoje rodiny, svojich priateľov a ďalších ľudí.

4. Postaviť sa zlým silám a vzájomne sa povzbudzovať.

5. Zvoliť vládnych predstaviteľov, ktorí budú bojovať za zákony zakotvené v Božích zákonoch.

6. Uviesť iných do Božieho slova a pokúsiť sa žiť spolu v spoločenstvách.

7. Podporovať vo vláde tých, ktorí sa držia morálnych princípov.

Zlo sa konalo vo svete, na uliciach a teraz cez televíziu sa vnáša priamo do našich obývačiek Preto musíme všetci konať. Nemôžme sa nečinne prizerať! Boh zoslal Ducha Svätého, aby v nás uvoľnil silu. Ale Duch Svätý je svätý.On bude pracovať iba v srdci, ktoré je ochotné byť použité.

Vy aj ja máme schopnosť navodiť zmenu vo svete. Boh každému z nás uvoľňuje viac sily, ako potrebujeme! Tajomstvo však spočíva v tom, že musíme dovoliť Duchu svätosti konať v nás. Ak tvoje srdce túži, aby ho Boh používal, dovoľ mu očistiť všetko, čo nosíš v mysli. Musíme urobiť všetko preto, aby sme zintenzívnili svoju túžbu páčiť sa Bohu. Iba On sám vie, čo nám prinesie trvalú radosť a šťastie. Musíme rozjímať nad Jeho Slovom, nad tým, čo hovorí o myšlienkach, túžbach a predstavivosti. Musíme informovať svoje srdce, že dôvod, prečo žijeme, je páčiť sa Bohu.

MUDr. Vaščák Blažej

Stalo sa:

- 7. 6. – na prikázaný sviatok Najsvätejšieho Tela a Krvi sme ďakovali za dar Eucharistie,

- 15. 6. – zúčastnili sme sa prvého historického odpustu v novom kostole Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Krížovanoch,

- 29. 6. – oslávili sme „stĺpy" Cirkvi – sv. apoštolov Petra a Pavla,

- 1. 7. – konečne začali prázdniny – čas voľna, ale nie bez Boha.

Stane sa:

- 5. 7. – štátny sviatok slovanských vierozvestcov sv. Cyrila a Metoda,

- 6. 8. – sviatok Premenenia Pána,

- 15. 8. – prikázaný sviatok Nanebovzatia Panny Márie,

- 2. 9. – púť mužov v Gaboltove.

Ak mladík v dievčati prebudí lásku a potom odíde, je to ako keď umelec opustí v polovici majstrovské dielo.

(Honoré de Balzac)

Prehľad bohoslužieb

		Víťaz		Ovčie	
3. 7.	Utorok	**18:00**	† Štefan Palenčár		
4. 7.	Streda				
5. 7.	**sv. Cyril a Metod**	**7:30**	† Valent, Anna Jenčovci		
		10:30	vlastný úmysel	**9:00**	† Štefan Uličný
6. 7.	Piatok	**18:30**	za požehnanie Ladislava Dugasa	**17:00**	† Jozef Magda
8. 7.	**14. nedeľa cez rok C**	**7:30**	vlastný úmysel	**9:00**	za požehnanie sr. Goretty a Petra
		10:30	za požehnanie rod. Petra Uličného G.		
10. 7.	Utorok	**18:00**	† Jozef Jenča		
11. 7.	Streda			**18:00**	† Jozef, Mária Čechovci
13. 7.	Piatok	**18:30**	za požehnanie Jozefa Biroša	**17:00**	† Žofia, Ján Šusterovci
15. 7.	**15. nedeľa cez rok C**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	50: Stanislav Uličný
		10:30	25: Stanislav a Helena Čechovci		
17. 7.	Utorok	**18:00**	za požehnanie Margity Iskrovej		
18. 7.	Streda			**18:00**	† Mária Holingová
20. 7.	Piatok	**18:30**	† František, Jozef Baloga	**17:00**	† Helena Čigarská (výročná)
21. 7.	Sobota	**15:00**	sobáš: M. Kuruc - M. Bednárová		
22. 7.	**16. nedeľa cez rok C**	**7:30**	† Pavol, František, Helena Sabolovci	**10:30**	50: Štefan Magda
		10:30	za farnosť		
29. 7.	**17. nedeľa cez rok C**	**7:00**	† František Štofaník (výročná)		
		10:30	odpust sv. Anny - Kluknava		
5. 8.	**18. nedeľa cez rok C**	**7:30**	† Róbert, Roman Stahovcoví	**9:00**	za farnosť
		10:30	za požehnanie rod. Andrejkovičovej		
10. 8.	Piatok	**18:30**	† Pavol Dutko (výročná)		
11. 8.	Sobota	**15:30**	sobáš: S. Štofila - Ľ. Ondrová		
12. 8.	**19. nedeľa cez rok C**	**7:30**	† Jozef, Pavol Krankotovci	**9:00**	za požehnanie Jána a Márie Balogovcov
		10:30	za farnosť		
15. 8.	**Nanebovzatie Panny Márie**	**7:00**	za farnosť	**16:00**	† Apolónia, Ondrej Š., Ján
		17:00	Dolina - 50: Peter Magda		
18. 8.	Sobota	**15:00**	sobáš: V. Novotný - M. Verbová		
19. 8.	**20. nedeľa cez rok C**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	70: Margita Jenčová
		10:30	60: Anna Balogová		
26. 8.	**21. nedeľa cez rok C**	**7:30**	† Anna Uličná (výročná)	**9:00**	za farnosť
		10:30	za požehnanie Františka a Evy Jurčišinovcov		
1. 9.	Sobota	**15:00**	sobáš: M. Záhradník - J. Sabolová		
2. 9.	**22. nedeľa cez rok C**	**7:30**	za požehnanie Andreja a Márie Jenčovcov	**9:00**	70: Róbert Uličný
		10:30	50: Ján Franc		

Rozvíjajme svoje „talenty“ aj počas oddychu ...

Naše prvoprijímajúce deti z Víťaza a Ovčieho

Požehnanie sochy Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Krížovanoch

Prvá odpustová slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Krížovanoch